

S E R M O I A

Nik ez dakit Arantzazuk zer duen! Ederki-asko kantatu du gure olerkari batek:

“Zuk zer dezu, Arantzazu,
ames-kabi, otoiz-leku,
Euskal-erria oso-osorik
kantari dijoakizu”.

(Mitxelena Salvatore).

Ta zuek, euskaltzaleak ere, Arantzazura jo dezute.

a) Ta, emen Arantzazun, lendabizi egin bear degun gauza auxe da nere iritzian, alegia: alkartu egin bear gerala euskaltzale guztiok: batu. Batasuna bear-bearreakoa degu, gaurko egun larrietan batez ere. Euskaltzaleak asko gera izan, ta poliki-asko lana egiten dute, baña geienean bakoitza bere aldetik ari dira. “Zu ortik, ni emendik!...” Ta ori dala-ta lendabizi batasuna bear degu. Soka batek indar txikia dauka oso, bañan zazpi soka batean artu ezkerro, ezta sortu ura ausiko duan gizonik; ezta sortuko ere. Ta auxe degu guk ere bearrenik: batasuna...

b) Ta gero zuen ametsak ta asmoak, zuen yoranak ta kuzitiak Arantzazuko Ama Birjiñari esatera etorri zerate. Ta ederki gañera. Bera baita gure Itxaropen guztia!... Gaubaren atzetik atsegin izaten da egun berriaren itxaropena ta poxa...

Amaika aldiz egon nauzue zerualdera begira.

Goizean-goiz eguna zabaltzen asten duanean, urrutiko mendien gañetik, laño gorrixka bat azaltzen da lendabizi, gero beste bat, ta urrengo beste bat... Ta mendiak esnatzen dira, ta iturriak beren doñua ematen dute ta txoriak kantari asten dira, ta gure tximinien kea *pafa-pafa* zeru-aldera dioa ta izaki guztiak kantu berri bat asmatzen dute Jaunaren ohorean ta alabantzan... Egunsentia da!... Egun berriaren itxaropena ta poxa!...

Ta Euskalerrria ere izaerarik negargarriean arkitzen zan amabost-garren gizaldi artan. Fedea oztuta. Sorginkeria ta lasakeria baztarretan... Gorrotoa edonun... Gaubaren atzapparretan zegoan gure erri maitea...

Baño alako batean, emen Arantzazun, Ama Birjiña agertu zitzaigun. Sortu zan gure Egunsentia... Ta poza ta zoriona ta bakea zabaldu ziran baztar guztietan. Orregatik kantatzen degu Arantzazun:

“Ortxen zifian agertu
 mutil artzaiari
 errukia artuta
 Euskal-erriari...”

Ta gaur bertan ere lañoa ta illunpea obetogo ikusten ditugu baztarretan... Euskera atzeraka dijoakigu... Ta euskerakin batera gure fedea ta erligio santua ere bai. Ori alde batetik. Bestetik, berriz, gure izakera guztia galtzen ari gera. Gaubaren atzaparretan arkitzen gera. Ito-zorian gaude oraintxe... Bañan bein da betiko emen Arantzazun dago kokatuta gure itxaropen guztia: Arantzazuko Andra Maria... Ta ori dala-ta, eliza berri bat jaso diogu Amari emen Arantzazun. Ta gure erriaren antze ta irudia duala esango nuke gañera... Atze-alde ori illun ta zoko billatzen det: Euskal-erria da, oraindik illunpetan dagoan erria, bizi-nai larrian dabillen erri maitea... Baño emen, aldare nagusi-gañean egunsentia bezelatsu jaiki zaigu Ama Birjiña. Ta poza ta itxaropena ta bizitza berri bat eskeintzen digu guztioi...

“Ekin ta yarrai” dezagun ba, Amaren babesean:

“Ortikan zaude Euskal-erriko
 seme gaixoen begira,
 gaur zure seme oien kontrako
 etsaiak ugari dira.
 Zugana gatoz, Ama maitea,
 zure mantupe argira
 Ixuri zazu zure indarra
 euskal-biotzen erdira”.

(Arana S. I.)

Julian Alustiza Aita, O. F. M.

Amaiketan Maipuruak Barandiaran jaunari eman dio itza.

AXULARREN EGINKIZUNAK ETA AXULARREN IZENA

Andre eta gizonak:

Emen aurten Euskaltzaindiaren orde zospatzea ongi iduritzen zat Axularren eginkizunak eta Axularren izena. Axular, badakizue danok Urdazurikoa zala, baiñan Urdazuritik gazterik irten zan ta egin zituen bere ikaskuntzak Iruñian eta Tarbes eta